

Na - uč mě, Ho - spo - di - ne, svým pří - ka - zům!

R.
[Ž 119 (118), 12b]

V původní verzi se odpověď vkládá po 2 verších.

Ž 119 (118)

1.	¶ Jak půjde jinoch svou cestou	bez ú - ho - ny?	*	Bude-li se chovat podle tvého	slo - va.	R.
2.	Celým srdcem tě	hle -		dám,	* nedej, abych se odchýlil od tvých	před - pi - sů! R.
3.	Ve svém srdci uchovávám tvůj	vý -		rok,	* abych se neprohřešil proti	to - bě. R.
4.	Veleben jsi,	Ho - spo - di - ne,	*	nauč mě svým	pří - ka - zům!	R.
5.	Svémi rty vypo	-		čí - tá - vám	* všechna rozhodnutí	tvých úst. R.
6.	Raduji se na cestě tvých	pří - ká - zá - ní	*	jako z velkého	bo - hat - ství.	R.